

LA VEU DE LA PARROQUIA

Suplement del Full Parroquial

Sant Pere de Ribes

Maig-Juny de 1969

N.º 38

Sant Pere - Festa Major

El nostre poble respira ambient festiu. Tot un goig acollidor, una joia explosiva i contagiosa. Es una mateixa il·lusió que's propaga dels més xics fins als més grans. Espurneja en els uns per la vivència en els altres, pels dolços records, però comunicant-se i enganxant-se mutuament com l'anella policroma d'una sardana.

Que no es perdin mai els valors de la Festa Major: Entroncament amb la sang i la terra. Comunicació de pensaments i energies. Col·laboració diàleg, enriquiment en un esplai comunitari.

Alegria, unió, amor i Pau!

LA VEU DE LA PARROQUIA
desitja a tothom
una felicitat FESTA MAJOR

Excel·lentíssim Senyor En Cristófol Mestre i Artigas

La població de Sant Pere de Ribes ha perdut un dels homes més eminents de tota la comarca. En la premsa acomarcal i provincial, hem llegit referències d'elogi i de condol per la mort del nostre molt estimat Sr. Mestre.

No pot faltar, doncs, una ressenya en la nostra petita publicació parroquial, que en aquests dies festius i comunitaris ens recordi al que ha honrat el nostre poble—ha estat una de les principals figures de la ciència enològica d'Espanya amb ressonància dintre el món vitivinícola—i ademés un excel·lent feligrès que ens ha edificat a tots per la seva senzillesa, generositat, altruisme i preocupació social.

Un cristià de nom i de fets.

Arribava al 90 anys de la seva vida, però el trobàvem franc, comprensiu, obert a les innovacions actuals.

Com si el veiessim encara; en els bancs laterals de l'Església participant en la missa, escoltant la Paraula de Déu amb molta atenció, rebent amb fe l'Eucaristia.

«Pensant en la modèstia que el

caracteritzava—diu un setmanari vilafraquí—comprendran que tots els elogis que es puguin dir del seu caràcter tan bondadós, atent i recte de consciència, respectuós amb la gent de tots els estaments socials, sempre quedariem curts».

**Descansi en Pau l'il·lustre
ribetà.**

Cada Juny

Ens deixa el juny, serè i net,
en la bellugadissa i goig del viure;
es fa planer el viarany estret
que ens mena a la pau i al somriure.

A l'ànima sentim el nou camí,
el camí de fa vint centúries,
el camí de la Fe, d'avui d'ahir,
fet de clarors i de penúries.

Ens comanda en l'adresa el Bon Pastor
de l'escomesa de la fi esperada
i la doctrina es fa cançó
als llavis de la Fe ben arrelada.

Cada juny ens retorna l'or del blat
sobre l'esquerperia de la terra
i ens recorda el memorial sagrat
triomf d'amor sobre la guerra.

La flama ardent, Festa Major,
se'ns retorna també tot riolera...
quan l'alegre trasbals de germanor
beneeix l'Apòstol Sant Pere.

J Gómez i Puig

Parlem del nostre folklore

Cada poble té el seu peculiar folklore, si bé molt semblant en el dels pobles de la mateixa comarca, i alguns d'ells, el mimen i l'enriqueixen per «explotar lo· en les seves festes més senyalades.

Si el nostre poble poseeix un folklore propi, sens dubte és el BALL DE BASTONS. No volem dir que en altre temps no fos més variat, però el cert és que el pas dels anys l'ha anat cobrint amb un vel d'oblit, per manca d'una persona amb prou decisió per fer-lo reviuire o simplement per no evitar deixar-lo morir. Un folklore que 50 o 60 anys enrera fou oblidat en les nostres festes majors, eren els Balls de versos, que no fóren altra cosa que representacions populars a l'aire lliure, sacres o històriques en el millor dels casos, i satíriques burletes i de mal gust en els més xabacans, on es treien a la llum pública els defectes dels convilafans. Una mostra d'aquests darrers, ens ha arribat fins als nostres dies en el BALL DE DIABLES

Pel que havem llegit, els Balls de versos sacres o històrics, eren molt populars i proliferàren forsa, doncs sense gaire esforç, n'hem pogut recopilar alguns títols, dels que poc més de mig segle enrer i s'exhibien pels nostres carrers i places amb més o menys gràcia, però de bona voluntat, si bé algunes vegades els seus vestits resultaven ridículs pel poc encert en copiar els de l'època del Ball que representàven; això si quan es fractava de trabucaires, no s'estalviava la pólvora «MARCOS VICENTE», «ELS VOLUNTARIS», «DON JUAN PORTELA», «VIUDA JUDITH», «FILL PRÓDIG», «MARGARIDA», «BALL DE SANT PAU»... era una variada mostra del folklore ribetà, del que s'han perdut els textos, i certament, si en alguna ocasió n'hem sentit recitar algún vers, ens ha deixat una certa melancolia per la impotència de poguer aturar que tot aquest folklore es perdi en l'oblit, de la mateixa manera que s'han extraviat els papers escrits. Sense cap dubte, tal com va passant el temps, menys possibilitats resten d'una recopilació. La gent que havia pres part en aquelles representacions escaseja, i no tots gaudeixen de prou memòria per recitar sense masses falles, tot un ball de versos o simplement una part important. No obstant—totes les regles fenen la seva excepció—gràcies a la bona memòria de l'home més vell del nostre poble, En Joan Robert de Càn Jové, que el mes de gener proppassat complí 90 anys, ha estat possible recopilar una joia del folklore ribetà: el BALL DE SANT PAU, que maldament sigui en un escenari s'hauria de fer els possibles de representar de nou.

Déiem al principi que el BALL DE BASTONS és la darrera mostra viva

del nostre folklore. Una dansa de reminiscències gregues—un profà ho endevina en la vestimenta—estès generosament per la comarca amb petites variants i a dir que té alguns segles d'existència, i si encara perdura viu entre nosaltres, és perquè no li falta gràcia i vistositat, si bé es cert que en les darreres festes majors no han mancat dificultats per que no faltés a la cita històrica, però, segons sembla, aquest any reviurà per triplicat.

Els altres Balls que s'exhibeixen, són certament manllevats dels pobles veïns, perquè no fa pas masses anys que els hem vist «neixer» a casa nostra, i sembla que enguany veurem un Ball de Pastorets, sense cap tradició al poble però ben vingut sigui!

Abans de posar punt final, ens agradaria fer comprendre a tots els ribetons que estimen el nostre folklore, la necessitat de crear un organisme que s'ocupa una mica, per tal de que no s'acabi de perdre el poc que ens resta, i si és precís, revitalitzar-lo d'una manera adequada, sense que perdi el seu regust tradicional.

P. Carbonell i Grau.

Moviment econòmic del mes de Maig de 1969

Sobres i caixetes

Dia 4:	3.526'50 ptes.
» 11:	3.733'30 »
» 15:	2.850'30 »
» 18:	3.090'50 »
» 25:	5.631'70 »
	18.832'30 ptes.

Entrades

Sobres i caixetes	18.832'30 ptes.
Donatius	3.278'— »
Càritas Parroquial	2.098'30 »

Col·lectes a transferir:

1) Fam del món	1.700'— »
2) Clero indígena i Església perseguida	500'— »
Diversos	1.274'— »
	27.682'30 ptes.

Sortides

Clerecia Parroquial	2.750'— ptes.
Personal auxiliar	3.475'— »
Caritas parroquial	5.808'— »
Manteniment Temple i Casa Rectoral	435'— »
Catecisme	1.240'— »
Col·lectes a transferir:	
1) Santa Infància	1.641'10 »
2) Terra Santa	500'— »
3) Clero indígena	250'— »
4) Església perseguida	250'— »
5) Fam del món	1'700'— »
Sepultura Rectoral	21.908'65 »
	39.957'75 ptes.